

479. DAR ROZVODNÝ

884.

Z Oseka nad Bečvou. Mein. 172

Ško-da mo-je - ho sy - nečka, ško-da mo-je - ho sy - ne - čka, je-ho do-bré - ho slo - ve - čka.

[: Škoda mojeho synečka, :]
jeho dobrého slovečka.

Dyž zanechá, nech zanechá,
šak už na mně jiný čeká.

Kópím já ti pentlu modró,
to máš, milá, na rozchodno.

Jak on mi ho dobrý dával,
dyž on za mnó chodívával.¹⁾

Jeden menší, druhý větší,
majó obá černý oči.

Dyž tu pentlu zapletala,
přežalostně zaplakala.

Mám já srdce jako kameň,
hoří ve mně jako plameň.²⁾

V tem Lipníku jarmak bude
a můj milý na ně půjde.

A kdež jest ten, jenž ju kópil,
ten mé srdečko zarmótil.

Hoří, hoří, nepřestává,
že mě milý zanechává.

Co mě kópiš na jarmace,
ty moje upřímné srdce?

¹⁾ Říkával mně, má děvečko,
ty těšíš moje srdečko.

²⁾ Mám já srdce jako višňa,
že můj milý chodí zpyšna.

Chodí zpyšna, nastroja se,
a mé srdce pořád plače.

885.

Z Černotína u Hranic

Ešče se tě jednúc zoptám,
kolikrát ešče přijít mám.

Choď, synečku, choď do zimy,
ež do svaté Kateřiny.

Na jarmaku kup stěvíce,
po jarmaku nechoď více.

Choď, synečku, choď do jara,
ež bude modrá fiala.

Choď, synečku, choď do roku,
do hranického jarmaku.

480. BEDNÁŘ

886. (Nápěv 327 [638])

Lip. I. 103. Uoj. II. 211

Šla děvečka do háječka,
zablúdila v lesi.

co obruče nosí.

Pobiješ mně mé srdéčko,
ať sa nerozpučí.

Potkala tam bednaříčka,

Pověz ty mně, bednáříčku,
kolej máš obručí?

481. PÉREČKA

887.

Z Maloměřic

Škoda je ti, vtá - čko, že seš la - ze - bník, po - tra - tils pí - re - čka, le - ta přes re - bník.

Škoda je ti, vtáčko, že seš lazebník,
potratils pírečka, lefa přes rebník.

Židenský děvčátka bele lakomý,
zebrale pírečka velký he drobný.

A dež's je potratil, čém bodeš psávat,
židenském děvčatům psání dodávat?

A dež je zebrale, do peřin dale,
tem židenském chlapcům postýlke stlale.